

ת"פ 45098/03/19 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשמת - איה שואמרה

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 45098-03-19 מדינת ישראל נ' שואמרה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישואם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד ברק לקס

נגד
הנאשמת - איה שואמרה
בעצמה
הובאה באמצעות שב"ס
מתורגמן לשפה הערבית מר מוכתר יתים

ג ז ר ד ין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר כלל שלושה אישומים שעניינם איומים כנגד סוהרות בכלא נווה תרצה במהלך שהותה שם בסטאטוס של אסירה. לאחר שמיעת הראיות, הנאשמת הורשעה בעבירות שיוחסו לה באישום הראשון והשלישי וזכותה מהעבירה שיוחסה לה באישום השני. על כן, במסגרת גזר הדין אעמוד רק על האישום הראשון והשלישי.
2. באישום הראשון, הנאשמת הורשעה בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). על פי עובדות האישום הראשון, ביום 5.3.19, בשעה שאיננה ידועה במדויק למאשימה, איימה הנאשמת על הסוהרת שירן חבאני ועל קצינת המודיעין אודליה מימון בכך שאמרה להן כי היא יודעת היכן הן גרות ושהיא תיקח את הילדים שלהן.
3. באישום השלישי, הנאשמת הורשעה בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 14.5.18, בסמוך לשעה 17:56, במהלך ביקורת באגף שבו שהתה הנאשמת, הנאשמת צעקה לעבר הסוהרת קים חזן "סוהרת, אני רוצה לרצוח את, אני רוצה סכין, את יהודי לא טוב".
4. על נסיבותיה האישיות של הנאשמת עמדתי בהרחבה בפסקאות 5 עד 14 להכרעת הדין. אינני מוצא צורך לחזור על הדברים בשנית, אך אציין בתמצית את הדברים הבאים: לטענת הנאשמת, אביה ואחיה

נהגו בה באליומות לאורך השנים ואף פגעו בה מינית; הנאשמת איננה מעוניינת לחזור לבית הוריה ומביעה סלידה מהם; על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלה בעניינה, הנאשמת נמצאה כשירה לעמוד לדין במישור הדיוני והמהותי; הנאשמת פיתחה אובססיה כלפי סוהר ששירת בכלא נווה תרצה והחלה מיוזמתה ובניגוד לרצונה, לכנותו "אבא" ואף הביעה רצון שיאמצה כבת; בנוסף, איימה לשים קץ לחייה היה ולא תקבל את מבוקשה להפוך לבתו המאומצת של אותו סוהר; לימים, אותו סוהר עזב את כלא נווה תרצה ועבר לשרת בבית סוהר אחר על מנת שלא להיפגש עם הנאשמת ולא להיות חשוף להתנהגויות והתבטאויות בלתי אחראיות מטעמה.

5. המאשימה הפנתה לרישום הפלילי של הנאשמת ואשר כולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות של איומים והחזקת סכין שלא כדין. מעיון בכתבי האישום ובגזרי הדין עולה שמדובר באיומים חוזרים ונשנים כלפי כוחות הביטחון (חיילים, שוטרים וסוהרים) (ת/3 עד ת/6). המאשימה טענה שעל אף מצוקותיה האישיות של הנאשמת, הדעת לא סובלת איומים חמורים מעין אלה כלפי מי שאחראים על ביטחונם האישי של אזרחים. לפיכך, המאשימה טענה שיש להשית על הנאשמת ענישה מחמירה מאחורי סורג ובריח כאשר מתחם העונש ההולם לכל אישום שבגיננו הורשעה נע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

6. כפי שתואר בפסקאות 15 עד 19 להכרעת הדין, הנאשמת בחרה לייצג את עצמה. במהלך הטיעונים לעונש היא חזרה על תחושת חוסר האונים שמלווה אותה לאורך השנים ועל תחושת התלישות שלה ממשפחתה הגרעינית. מדבריה עלה שהכלא משמש עבורה כקורת גג וזאת בהעדר קיומה של אפשרות מגורים אחרת מחוץ לכלא. בנוסף, הוסיפה שהיא מעולם לא פגעה בחייל, או בשוטר, או בסוהר, ולמעשה, גם מעולם לא פגעה באדם כלשהו. לטענתה, עבירות האיומים שביצעה לאורך השנים הן לא יותר מאשר ניסיונות נואשים להבטיח מצד אחד את כליאתה ומצד שני את העדר שחרורה. מבחינתה חייה בכלא עדיפים על חייה מחוץ לכלא. הכלא משמש עבורה מקלט מוגן להבטחת התרחקות ובריחה ממשפחתה הפוגענית, וזאת לאחר שפניותיה בעבר למשטרה ולשירותי הרווחה לקבלת הגנה מבני משפחתה, לא נענו.

7. לגבי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של איומים כלפי סוהרים, אסתפק בהפניה לרע"פ 4935/17 **סימנדיוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.17). במקרה זה, המבקש הורשע בארבע עבירות של איומים כלפי סוהרים בארבעה מועדים שונים. גם כאן, הוא ביקש לייצג את עצמו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבהן הורשע המבקש, נע בין מאסר בפועל שתחילתו במספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, הושתו על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

8. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבהן הורשעה הנאשמת בתיק שבפני (שתי עבירות של איומים), נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי שיחל מהיום.

9. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: לקולא, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שפורטו בפסקה 4 לגזר הדין; לחומרא, את עברה הפלילי של הנאשמת שמאופיין בעבירות איומים חוזרות ונשנות כלפי שוטרים, חיילים וסוהרים, לעיתים תוך החזקת סכין.

10. לפיכך, הנני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרה מיום 2.7.19 ועד היום.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשמת לא תבצע עבירת אלימות, לרבות איומים, או ניסיון לבצע עבירה כאמור.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז טבת תש"פ, 14 ינואר 2020, במעמד הצדדים.